

Analytik Štefec: Vláda místo sociálního konsensu, dělá doma čím dál větší bordel

- CZ24 News | 28. května 2022

UKRAJINA/ČESKO: V době rozpadu SSSR měla Ukrajina vysoce rozvinuté průmyslové a zemědělské hospodářství. Na vzestupu byl těžký, potravinářský i lehký průmysl a zemědělství.

Na počátku své nezávislé existence, v roce 1992, byla na 17. místě na světě podle objemu HDP a měla nulový zahraniční dluh (Rusko následně splatilo ukrajinskou část dluhu SSSR — stejně jako za ostatní bývalé svazové republiky).

Za 30 let nezávislosti ztratila Ukrajina prakticky vše, co měla v sovětském období, včetně vyspělého průmyslu a vědy. Na počátku roku 2020 činil ukrajinský dluh více než 125 miliard dolarů a z hlediska HDP na obyvatele byla na posledním místě mezi evropskými zeměmi. Do roku 2021 měla také celoevropsky suverénně nejvyšší míru korupce. Dokonce vyšší, než ČR, a to je co říct.

Za posledních 22 let emigrovalo z Ukrajiny skoro 12 milionů Ukrajinců (v roce 2000 měla přes 52 milionů obyvatel). Po více než dvaceti letech, těsně před ruskou intervencí, měla oficiálně necelých 40 milionů obyvatel. Území Ukrajiny tedy opustilo více lidí, než činí počet obyvatel naší republiky. To znamená, že každý rok uteklo ze země, která na počátku své samostatnosti byla velice bohatá, s úžasným průmyslem, výrobou obřích nákladních letadel a největšími jadernými elektrárnami nejen v Evropě, přes půl milionu lidí!

Za koho, resp. pro koho tedy vlastně tak udatně bojuje ukrajinská armáda? Za Zelenského, jeho chleboďárce a jeho ambice stát se největším hulvátlem Evropy? Nebo za „své“ oligarchy, kteří dokázali rozkrást biliardový majetek původně bohatého státu, který mohl mít ambice stát se výkladní skříní bývalé východní Evropy?!

Je mi skutečně líto Ukrajiny, je mi nesmírně a lidsky líto Ukrajinců. Mám mezi nimi ostatně i dost přátel. Tam i tady. Ale z hloubi duše se mi protiví s odpuštěním idioti, kteří by si ještě počátkem února o ukrajinského dělníka v ČR ani neopřeli kolo, zato dnes vyřvávají na náměstích „Slava Ukaině!“ a balí se do ukrajinské vlajky, pokud možno se znaky pluku Azov, aniž by tušili jejich historické kořeny a kontext, v němž byly ve 40. letech zneužívány.

Je mi opravdu líto Ukrajinců a jsem všemi deseti pro pomoc těm, kteří to opravdu potřebují. Ale ne pro to, co předvádí naše vláda, která naprosto stupidně dělá z naší malé chudé zemičky regulérního účastníka konfliktu s bohatou jadernou velmocí. Navíc v době, kdy je před námi realita hyperinflace, zdražování energií, nedostatku stavebních materiálů a zboží a především nedostatku potravin.

Vládu přece nemáme od toho, aby podporovala cizí sousedský spor. Navíc spor, který s Ruskem mají ne Ukrajinci jako lidé, ale jejich neschopná a zkorumpovaná vláda, podporovaná ze zahraničí cizími penězi a zbraněmi. Vlastně ne cizími – těmi našimi.

Vládu přece volíme proto, aby hájila naše zájmy. Jejím cílem by měla být především naše bezpečnost a zajištění stabilního demokratického prostředí pro život nás, občanů tohoto státu. Měla by se starat o pořádek na našem území a ne se přemoudře hrabat do sousedských záležitostí jiných zemí. Navíc do záležitostí, o jejichž historických kořenech nemají její členové prokazatelně ani minimální ponětí. Naše vláda se místo hledání sociálního konsensu a cest, jak pomoci vlastním lidem chová jako zapšklá vesnická drbna, která přesně ví, co by měli dělat ostatní, ale sama má doma čím dál větší bordel. I to je důvod, proč stále více obyvatel ČR mění lítost vůči Ukrajincům za strach z budoucnosti, který se bude pomalu měnit v nenávist. A nenávist, navíc podpořená chudobou, plodí násilí.

Těžko říct, jakým směrem se bude ubírat vývoj v naší těžce zkoušené zemi. Nic hezkého nás ale určitě v příštích měsících a letech nečeká. Z čistě pragmatických důvodů a z ryzí pověřivosti proto

tentokrát nepřidávám na závěr obvyklé „po válce bude líp“.

ZDROJ: [1](#), / FB Jaroslav Štefec